

Leto 6. Štev. 10. PRILOGA ZA MLADINO. 1937. okt. 8.

Mladenka Marija, pomagaj mladini.

Rože trga mesec oktober. Trga je mrzeo jesenski veter, trga je slana, trga je lübezen na grobe pokojnih i shranjüje za Düšni den. Trga je tüdi Cerkev i ž njih plete vence Mariji na čast. Te rože, štere Cerkev trga, so prave rože, ar nikdar ne povehnejo. Te rože so Marijine jakosti, štere v tri lepe vence spleče Cerkev, ki jo vodi sv. Düh, Zaročnik Nevtepena Device Marije. Veseli venček je zpleten iz samih lelij. Marija mladenka je oblübila devištvo, z vencom na glavi je štela v grob lečti, Bog jo je ravno zato zvalo za mater. A ona ne štela privoliti, niti te najvekše časti ne štela mladenka sprejeti, ar ne štela za nikšo ceno devištva zgübiti. Za nikšo ceno. I tüdi ga je ne, čeravno je mati Boža postala, ar jo je Bog občuvao v devištvu kak svojo mater tüdi, ne ga je poprijela po človeki, da bi tak zgübila devištvo, nego po čüdnoj milosti svetoga Düha. Tak je stopo v njeno prečisto utrobo, kak sede rosa na rožni cvet. Nihče je ne vidl, vendar osveži cvetko i njej da prijeten düh. Ravnotak je prišeo Sin Boži po svetom Dühi v Marijino utrobo i njej prineso najvekšo dostojanstvo, bože materinstvo, ne njej pa vzeo najvekše človeče časti, Devica je ostala pred porodom, med porodom i po porodi. O kak je lepi te lelijski venec Device Marije. Mladenci, mladenke, kak lepi je tüdi vaš, čnavjte ga!

Drugi venec, šteroga plete Mariji na čast te mesec Cerkev, je venec iz samih violic i rdečih klinčkov. Plete ga iz njenoga zatajüvanja i velikoga trpljenja. Zadovolna z najmenšim, čeravno je mati Vsemogočnoga, sirota, preganjana, zavržena, ošpotana, z sedmerim mečom prebodjena v duši. I vse je prenesla brez žaone reči, vse vdano, vse junaško. Mladenci, mladenke, te plete te lepi venec, gda terete svojo volo.

I tretji venec, šteroga njej na čast plete Cerkev, je zlati rožni venec. Vesela je v celoj svojoj duši, ar njeni Jezuš žive i več ne vmerje. Vidi ga v nebo iti, vidi ga na oltar prihajati i duše hraniti za večno življenje. Vidi ga, kak krepi mladino, da ostane čista, potrpliva, trezna i se briga v prvoj vrsti za zveličanje duše. I nazadnje, gda je počila slednja njena vüra, se je z nepopisnov radostjov zdignola v nebesa, kde kak kralica nebe i zemle kraljuje i läbi nas, svojo dečico, pa nam pleče vence za večno veselje tem lepše, kem lepše mi pletemo njej v življenji z svojimi jakostmi.

Rožnovenska Kralica, prosimo te na tvojo nedužno mladost, navči našo mladino nad vse častiti devištvo, okrepi jo, da vse žrtvuje za nje i vlej njej veselje v dušo pri toj borbi, ka ostane stanovitna v službi čistoga Jezüsa.

Marijine družbe.

Otroška ljubezen do Marije naj nikdar ne ugasne v naših srcih !

Ljubljene sestre ! Ozrimo se vsaj malo po svetu. Poglejmo koliko duš tava po njem, ki še ne poznajo Boga ; še več pa, ki ga nočejo poznati. Te duše so kakor popotnik, ki je zašel v divji puščavi in ne ve izhoda iz nje. Njihova srca so zapuščena in samotna, nad njimi pa divjajo viharji skušnjav. Obupane blodijo okrog, njih pogled je poln obupa in nemira. Vendar odvrčajo od sebe vse, kar bi jih moglo združiti z Bogom in jim pokazati pot k večni resnici. Take duše mislijo, da za nje v božjih očeh ni več usmiljenja in odpuščanja. Oh kako grozno je življenje tistih duš, ki ne poznajo Boga. In vendar, ko bi se v njih srcih obudila nekdanja otroška ljubezen, bi se pač marsikatera teh duš povrnila nazaj h Bogu in našla pri Njem usmiljenje in odpuščanje.

Ljube sestre ! Mnogokrat se nam ponudi prilika, da se srečamo s takimi dušami, ki nočejo več poznati božjega usmiljenja. Porabimo vsako priložnost in naše srce naj zagori v ljubezni do teh sirot ; naše ustnice jim naj govore o vse odpuščajoči božji ljubezni in neskončnem usmiljenju božjega Srca. Naša ljubezen jim bodi vodnica iz teme zablod k večni luči, k večni resnici. Rešimo jih iz prepada pregreh in zablod, v katere se pogrezajo vedno bolj. Z vsemi svojimi močmi jih skušajmo dvigniti k Njemu,

ki je ljubezen, resnica in življenje. Oh sestra, pomni : „Ako rešiš samo eno dušo, ki je zašla iz prave poti, si vredna v božjih očeh več, ko vsi zakladi zemlje. Dobri Bog te bo nagradil z krono večnega življenja!

Ljubljene sestre! Mārijini otroci smo vsi. Ona nas vse enako ljubi. Vse nas hoče imeti pod svojim ljubečim plaščem, tudi tje, ki je ne ljubijo, ki ne iščejo Njene ljubezni. Zato je naša temvečja dolžnost, da pomagamo tem ubogim zašlim dušam, da jih pripeljemo nazaj k Mariji. Otroško moramo ljubiti te duše, z otroško ljubezni se jih moramo okleniti, kakor se oklepajo ljubeči rodni bratje in sestre med seboj. Njih mrtva srca obudimo zopet v ljubezni do nebeške Kraljice. Oh kako bomo srečne, ko bomo videle, da naši trudi in žrtve ne bodejo brez uspeha, ampak bodejo obrodile obilen sad. Rešimo svoje ljubljene sobrate iz zablod in zank, rešimo njih duše večnega pogubljenja. Kako lepa je pot, ki vodi k Bogu, če tudi je tu in tam posuta z ostrim trnjem kaj zato! Saj najlepša vrtnica se razcvita le med bodečim trnjem, Bogu najmilejša duša se bliža le s težkim križem — večnemu cilju! Marija je bila mati bolečin, Marija je mati ljubezni! Srce ki ljubi, mora trpeti; otrok, ki ljubi svojo mater in očeta, bo se z otroško ljubeznijo zatekal k njima in njune zlate nauke zvesto izpolnjeval. Vika Razlagova.

Marija kraljica svetega rožnega venca, — Tvoji smo, — spomni se nas!

Kakor je mesec maj posvečen s svojim zelenjem in cvetjem ves Mariji, tako je tudi mesec oktober ves Njej posvečen. V prekrasnem mesecu maju smo krasili Marijine oltarje z nežnim rožnim cvetjem ter ji peli čast in slavo. Med cvetje in zelenje se je družila ljubezen naših, Njej vdanih src. Z grenko solzo v očesu smo se ločili takrat od Marije, kajti prekmalu je minul lep rožni maj, v katerem smo uživali toliko sreče in veselja ob Marijini strani. Mogoče je bila ta solza res zadnja v tem našem življenju, ki je bila potočena ob Marijinem oltarju — v rožnem cvetočem maju? — Bog ve!

Z isto ljubeznijo v srcih in pesmijo na ustih, se zbiramo danes zopet ob Marijinih oltarjih. Saj je Mariji kralici svetega rožnega venca posvečen ta mesec oktober. Zadnje jesensko cvetje krasí Njo, ki je Mati nas vseh ter nam vsem tako mila in draga. Naše duše so prepolne tihega hrepenenja, ko zro v Njeno milo obličje. V tisočerihi lučkah žari Njen premili obraz, njih žarni odsevi pa poljubljajo zlato krono, ki krasí Njeno sveto glavo. Njene mile roke so sklenjene v prisrčno molitev, Njeni sveti prsti se tesno oklepajo svetega rožnega venca. Marsikateremu srcu se ob pogledu na Brezmadežno izvije iz globine duše vroča prošnja : „Marija, kraljica svetega rožnega venca, pomagaj tudi meni, ti me čuvaj in brani, — ti čista sveta, vodi moje življenje!“ Pri Mariji

se zbiramo, kot otroci ob ljubeči materi ter razkrivamo ji svoje križe in težave. Marija pa zre z milim pogledom na nas, voljna nam pomagati iz naših nadlog in težav.

Oh kako čudovito lepa je molitev svetega rožnega venca! Ko bi vsak kristjan pomislil, koliko milosti prejme vsakikrat od Boga, ko z resnično pobožnostjo moli sveti rožni venec, kako rad bi se ga oklepal ob vsaki uri, ki mu je dana v življenju. Sveti rožni venec nam bodi vedno najzvestejši spremljevalec na vseh naših potih. Saj nam je on v urah bridkosti naš najboljši tolažnik, naš up in naša sladka nada! Za nikogar ni pretežaven, vsak se ga lahko nauči moliti, vsak se ga lahko oklene, naj si je še tako telesno oslabil. Poglejmo ubovega slepca. Ničesar mu ni dalo življenje, na njegovo pot ni nasulo cvetja, zlato sonce mu ne sveti na njej. Ali njegova desnica se krčevito oklepa svetega rožnega venca, njegove ustnice ponavljajo z vernim srcem „Zdravo Marijo za zdravo Marijo s pristavkom. „ki je za nas krvavi pot potil“. — In zopet. — Poglejmo v bolnišnice, kjer kraljuje sama boleost in trpljenje. Tam ob bolniški postelji na smrt bolnega moža, kleči sestra usmiljenka in moli sveti rožni venec. Njegove že posivele ustnice skušajo moliti z blago sestro vred. Pogled mu neprestano počiva na svetem razpelu, ki mu ga sestra usmiljenka tu in tam ponudi v poljub. Mož, ki mogoče že od svoje otroške dobe ni poljubil svetega križa, ga sedaj ljubeče poljublja in pritiska na svoje srce. — Oh, koliko bi se dalo pripovedovati o čudežnih uslišanjih, ki se gode po širnem svetu na priprošnjo Marijino, ki je kraljica svetega rožnega venca. Samo resnične pobožnosti je treba in vere v Njega, ki je naša pot, resnica in življenje.

Predrage moje! Marija ljubi cvetje, ljubi petje, nad vse pa ljubi molitev, ki prihaja iz Njej vdanega ljubečega srca. Oklepajmo se svetega rožnega venca, te čudovito lepe molitve, ki je Mariji posebno draga. Saj jo je ona sama molila s sveto Bernardko in z neštetiimi drugimi svetniki, ko se je pogovarjala z njimi na zemlji.

Z Marijo začnimo dan, z Marijo ga tudi končajmo in naš počitek bo sladak in naše delo blagoslovljeno po Mariji, ki jo v molitvi svetega rožnega venca tako lepo častimo „Zdrava Marija, milosti polna Gospod je s teboj!“ O bodi pozdravljena naša Gospa, — bodi tisočkrat pozdravljena Marija, kraljica svetega rožnega venca!

Vika Razlagova.

Ne pij!

Sam Bog pravi ete reči: „Varte se pa, da vaša srca ne bodo obtežena z parovnostjov i pijanostjov. (Luk. 21 — 34). O varte se dečki i deklina. Keliko jih je vničo alkohol. Zavolo pijanosti so zgubili i službo, delo, zapravili vrednost, v nesrečo spravili svojo družino i na zadnje mrli v nespokornosti. Nesrečno življenje na zemli i vu večnosti je povzročo alkohol. Keliko takših zgledov

ma svet. Keliko takših potrlih rož, ki so bile pozvane, da razveselijo z lübeznostjov do bližnjega Bože Srce. Vničo je vse alkohol.

Siromaški pijanček joče, z prisegov oblübi pobolšanje, a pri prvoy priliki pali spadne, ar vole nema več, to njemi je vničo alkohol.

Pa kda je ešče ne tak daleč prišo, je vsikdar povdarjao, da zmerno šče piti, ka je ne greh. I alkohol ga je znoro. Iz zmernoga vživanja je prišla strast pijančüvanja, iz štere verig se več ne more, ubogi pijanček, rešiti.

Marijino materinstvo.

(Obhaja se 11. oktobra).

„Blažena si, Devica Marija, ki si Stvoritela vsega nosila.

Porodila si tistoga, ki te je stvoroy naveke ostaneš Devica.

Kda sem bila mala, sem se dopadnola Najvišišemi i z moje utrobe sem rodila Boga i človeka.

Blažena si ti hči, od Gospoda, ar smo po tebi dobili sad življenja.

Vidile so jo hčeri Sionske i so jo za blaženo imenüvale, i kralice so jo hvalile.

Ki je stvoroy mene, je počivao v mojem šatori i pravo mi je: V Jakobi prebivaj i med mojimi zvoljenimi rasi.

Blažena si ti med ženami i blaženi je sad tvoje utrobe.

Z veseljom svetimo materinstvo blažene Marije, vsikdar Device.

Molimo. Bog, ki si šteo, naj po Angelovom nazveščenji tvoja Reč z utrobe blažene Device Marije vzeme sebi telo, daj nam, svojim prosilcom, da ki jo za pravo Bogarodico verjemo, se po njenoj priprošnji pri tebi pomoremo. Po istom Gospodi našem Jezušü Krisluši, tvojem Sini, ki z tebov žive i kralüje v edinosti Düha svetoga, Boga, na vse veke. Amen.“ (Iz dnevnic osvetka).

Reči svete Jezušekove Trezike od lübezni.

(Njeni god se obhaja 3. oktobra).

„Moje pozvanje je lübezen. — Jezuš! Tak iskreno bi ga lübila! Lübila, kak ešče lüblen nikdar ne bio! — Da bi mi dao lübezen brez mere i meje! — Za vsako ceno si ščem priboriti palmo mantrništva. Če ne, da prelijem krv, pa konči z lübezni. Znanost lübezni! Samo to si želem! Ve pa nemam nikše žele poleg te, Lübiti Jezušä do norosti!“

„Pitaš me po sredstvi za dosego popolnosti, Poznam samo edno: lübezen. Kak znam, svetüjejo vnogi dühovni voditelje, naj človek šte dela jakosti, da bo v popolnosti napredüvao. Moj dühovni voditeo — Jezuš — pa me ne vči šteti dela jakosti, nego naj včinim vse iz lübezni.“

Pred smrtjov je pripravila: „Nikdar nesam dala Bogi drugo, kak lübezen.“

„Brez lübezni so vsa, celo najsijajnejša djanja prazne ničevosti. Ne, Jezuš ne zahteva velikih dejanj, nego vdanost i za hvalnost, to se pravi lübezen. On je tisti, ki šče meti našo lübezen, on za njo kodiva. On se nam takrekoč izroča na milost i nemilost. Ničesa nešče vzeti, če njemi ne damo radi i najmenši dar je v njegovih očeh dragocen. Vidite, zaročnika, ranjenoga jelena ne privlačüjejo višave, nego peroti. Eden sam vdarec peroti more zbüditi dih lübezni.“

Sv. Trezika sprosi nam lübezen do Jezuša.

Pisma naših iz raznih krajev.

Prečastiti!

Najpoprej se Vam prisrčno zahvalim za Novine in Marijin list, katerega nam redno pošiljate. Prosila bi Vas še za Marijin Ograček, da bi lahko našim malim kaj iz njega čitala. Obenem Vas prosim, če bi dali to sliko v Marijin list ali Ograček. Pod sliko pa bi naj bil napis: „Dnevno zavetišče otrok v Sevnici ob Savi z novim prapörčkom, katerega so otroci nosili na Telovo v procesiji.“

Po zavetišče vodijo šolske sestre iz Slov. Bistrice, med katerimi sem tudi jaz Vaša rojakinja. Vesela in srečna sem med nedolžno mladino, a še bolj vesela bi bila, če bi lahko delovala med mladino Slov. krajine.

Hvaležne rokopoljube Vam pošilja *S. M. Angela Matjašec*
doma iz V. Polane,

Dnevno zavetišče dece v Sevnici pri Savi z novov zastavov, štero so nosila deca na Telovo v procesiji.

Potüvanje naše izseljenke v Lurd.

Že precí časa je minolo, kak se je v mojem srci vzbüdila miseo, ka bi se ednok vdeležila romanja v Lurd; pa vsikdar so bile kakše neprilike. Letos pa — 29. avg. je prišeo tüdi za mene te presrečni den. Bojala sama se, da bom sam Jugoslovenka med romari, a na zadnje sam se tüdi s tem, sprijaznila. Avgusta 29. smo se z drügimi romari zbrali na kolodvori Chateroux, gde se je zbrala velka vnožina lüdi, štera je štela viditi odhod vlaka. Ob 6. vöri večer se je vlak začno gibäti i odpelali smo se proti zaželjenomi cili. V pondelek zajtra smo bili že v Lurdi. Da smo pospravili svoje stvari, smo se podali v Marijino Lurško votlino, gde so g. župnik opravili sv. mešo, pri šteroj smo sprejeli skupno sv. obhajilo. Srce se mi je napunilo z radostjov, kda sam varala Lurško votlino. Iz oči pa so privrele skuze zahvale, da sam bila tak srečna, ka sam obiskala te sveti kraj.

V preprostoj skalnatoj votlini stoji podoba Marijina obdana od nebroj gorečih sveč i najlepšega cvetja, štero so njoj poklonili njeni verni častilci. Po skalnatoj votlini pa prepleta brščan svoje vejice, kak da bi šteo praviti „gledajte, tüdi jaz s svojim zelenjom poveličujem slavo Nebeške Kralice.“ Ob pol desetoj vöri je bila velka meša v baziliki, štero so darüvali nadškof iz Pariza. Pri sv. meši je vse lüstvo skupno prepevalo. Popoldnevi ob 3. vöri se je začnola vrstiti velikanska prešecija z Najsvetejšim. Veliki prosto pred cerkvov se je napuno z betežniki, šterij je letos vnogo več kak drüga leta.

V prešeciji so se razvrstila najprle belo oblečene dekletke, šterih je bila duga vrsta; za njimi skavti, i nazadnje dečki i moški. Za moški so šli č. g. dühovniki, Najsvetejšem nato škofje i nadškofje. Prešecija se je razvila okoli cerkvi, štera je izgledala, kak da bi bila ovita z živim vencom belo oblečenih dekeo. Pred betežniki so se püšpeki z Najsvetejšim stavili i jim delili sv. blagoslov. Toga trenutka človek nemre prenesti brez skuz. Kak zavüplivo so prosili tej nesrečneži z razprostrtimi rokami Jezuša v najsvetejšem Olt. Svestvi, naj je poslühne. Genliv prizor med betežniki, gde je klečao tüdi mladi dühovnik i proso s prosečim glasom: „Gospod, glej te, šteri Te lübi je betežen; Gospod, daj, naj sprehodim; Gospod, daj, naj spregledam; Gospod, daj, da čüjem; Gospod, če Ti ščeš nam lahko pomagaš. Samo edno reč povej i ozdravljeni boimo. Hozana Siní Davidovomi!“ Vsi betežniki so te reči tak zavüпно izgovarjali, da sam takše vöre v božo pomoč šče nej vidla. Če bi tüdi mi znali gojiti v naših srcih tak zavüпно lübezen do Boga, se nam ne bi trbelo bojati, ka bi prišeo šatan i nam iztrgao iz naših src, ka mammo najdražjega — našo sv. vero. Z večer ob 8 vöri je bila pa prešecija s prižganimi svečami. Drügi den 30. avg. je bilo ravnotak lepo. V Lurškoj votlini gori noč i den vnožine sveč. Dneve i noči prečüjejo njeni častilci pri nogaj svoje dobre Matere. O, Marija, kelkim si že zacelila rane, kelkim si zbrisala

skuze i kelkim si povrnola ne samo telovne moči nego tudi duševne. Ob 8. vori večer se je vršila nočna procesija i človek ne bi mislo, da se kaj takšega da napraviti v toj dolini skuz. To se lejko godi samo v Lurdi, kama pride vsakši den na jezere i jezere Njenih častilcov. Procesija je šla od lurške votline proti baziliki, štera je bila krasno razsvetlena, ka je davalo v kmič-noj noči krasen pogled. Na visikoj gori, štera se v kmičnoj noči ne vidi, je postavljeni križ, šteri se je naednok zasveto tak, ka je zgledalo, kak da bi videli znamenje našega Odrešenika visiti med nebov i zemlov. Ob 11. vori večer se je procesija dokončala. Aug. 31. se je služila za nas romare pri oltari sv. Bernardke sv. meša. Ob 9. vori smo šli na Kalvarijo. Med potjov smo molili rožni venec i pri vsakoj postaji čüli nekaj od trpljenja našega Gospoda Jezusa Kristuša. Pri 12. postaji je postavljeni lepi oltar, gde se je služila velka sv. meša. Po meši je bio kratek navuk pri 14. postaji, i to kak si moramo po križi rešiti i zveličati naše duše. Po navuki smo med molitvov i pesmijov podali nazaj proti baziliki.

Popoldnevi je bio pred večernicov navuk za ženske i dekle i to od vzvišenosti materinstva, štero je jako težko i odgovorno, posebno v denešnjem časi. Sv. Oča sami pravijo: „Dajte mi dobrih mater i celi svet bom prenovo!“ Po večernicaj je bila procesija z Najsvetejšim, štere so se vdeležile tudi dekle iz Angleškoga, štere so mele vse ednako bledosivo obleko z belim šlarom. Tudi mornarje v svojoj lepoj belojoj obleki so bili v procesiji, kde so nosili dva krasniva parnika, na šterima so plapolale Marijine zastave. Večer smo se pa vdeležili nočne procesije. Bazilika je bila šče mogočnejše razsvetlena, kak prvejše večere. V procesiji so stopali najpreprostejši siromacije poleg najbogatejših zemlanov. Iz vseh vüst se je čüla edna i ista molitev i pesem „Ave Maria“.

Sept. 1. kak navadno: meša s sv. obhajilom. Ob 2. vori popoldnevi večernice i procesija — nazadnje slovo od Marije v lurškoj votlini. Niedno oko ne je ostalo süho, kda smo zadnjikrat küšüvali votlino i se poslavljali od naše dobre nebeske matere. Spitavali smo eden drugoga, da li šče bomo kda tak srečni, ka obiščemo te sveti kraj. Odgovora si ne smo mogli dati. Za tolažbo sam se spomnila s pesmi, štera tak lepo pravi: „O prelübi romar moj, le nikar preveč ne žalüj; če ne prideš tukaj sem, boš pa v sveti raj sprejet!“

Šče eden topeo pogled i vroči vzdih k nebeskoj mamiki i ločili smo se mogoče za vsikdar. Pri toj priliki sam se spomnila tudi na Vas g. urednik. Prosila sam Marijo naj Vam izprosi zdravje, da bi mogli šče duga leta vrejüvati naše lepe krščanske liste, šteri so nam v toj mrzloj tujini v najvekšo tolažbo. Prosila sam tudi za vse dühovnike, za mladino cele Slov. krajine naj naj bi ostala čüsta i trezna i Marijina. Vsem naj vala geslo „Po Mariji k Jezusi“.

RITLOP TEREZIJA

iz Črensovec v Franciji — Brisu.

(Bog plati za razglednico iz Lurda i molitve. Vr.)

Širitelski sestanek v Velkih Dolencaj.

Slovenska krajina je 25. i 26. septembra doživela svetek, ki se v nogim v nogim pač nikdar ne bo zbrisao s spomina. Oglašila se je pesem, zagoro je kres, vnožine so se zgrnole na našo lepo Goričko, v najsevernejši kot naše države.

V Velkih Dolencih so se sestanoli vrli širitelje našega tiska na svojem rednom letnom shodi, a iz skromnoga sestanka se je nepričakovano pod vodstvom č. g. Horvat Franca razvilo veličastno zborovanje trijezero duš broječe vnožine, štera je od bluzi i od daleč prihitela, ka se tu navzeme živoga ognja krščanstva i državotvornosti. Navdušenje vnožine je bilo nepopisno. Dolenci i žnjimi ves obmejni kraj je ne doživo pač šče nikdar kaj podobnoga. Naša meja je zdaj javno dokazala, ka je zavedno krščanska i narodna. Ogenj, ki je teva dva dni zagoro v srca naših dobrih Goričancov, več ne bo vgasno. Prevelka je bila krasota, štera se nikak ne dá popisati.

V soboto 25. septembra popoldnevi so se zdignoli iz Črenovec naš sivovlasi, a ešče vsikdar krepki i neklonlivi voditeo g. Klekl Jožef s četov svojih vernih sotrudnikov. V Soboti nas je že tudi čakala četa naših gorečih sotrudnikov. Veselo i odločno se je razlegala himna slovenskih dečkov, štero je igrala žižkovska godba, gda smo se ločili od Sobote. Prišlo smo v Šalovce. Tu nas čaka sprejem. Pred nas stopi deklica, ki v imeni mladine pozdravlja g. Klekla. Tu nas čakajo i pozdravljajo tudi g. Horvat Franc, župni upraveo z Dolenc. Prijazno nas vabijo. I že ide povorka med zelenimi gaji proti Dolencom, svete pesmi odmevajo od brega do brega. V Dolencih smo. Pred cerkvijov nas čaka vnožina naroda, ki nas pristrčno pozdravlja. Nato je vnožina z svojim voditelom g. Kleklom i domačim g. plebanošom šla na pokopališče, da počasti tu spomin i pomoli za dušo pokojnoga plebanoša Klekl Jožefa. Tu so župni upraveo g. Horvat v lepih rečaj opomnili vse navzoče na velikost pokojnoga plebanoša. Nato se je vnožina razišla, ka se po večerji kem prle zbere pred cerkvijov na kres.

Po večerji je pri velkoj vdeležbi ljudstva zaplameno ogenj i sveto daleč naokoli. Pri ognji je bilo tudi več govorov, ki so navdušeno i v prostoj reči vzpodbujali narod k verskoj i katoličanskoj zavesti. Nato se je ljudstvo pomali razišlo.

Drugi den, v nedelo smo se že zaran zbrali i se veselili lepomi jutrašnjemi dnevi. Ljudstvo je prihajalo v velkih trumaj v cerkev, kde so se vršile tri svete meše. Po velkoj meši se je vršilo slavnostno zborovanje pred cerkvijov, šteroga se je vdeležilo do trijezero vernoga katoličanskoga naroda, da čuje tu reči svojih govornikov. Zborovanje so odprli župni upraveo g. Horvat, ki so v lepih rečaj omenili namen toga sestanka. Za njihovim govorom jo šče nastopilo več odličnih govornikov, ki so povdarjali velikost domačega krščanskoga tiska i vzpodbujali narod k šče vekšemi širjenji istih. Po zaključnom

govori so se g. Horvat zahvalili vsem govornikom za reči. Nato se je vršilo na farofi skromno goščenje širitelov i sotrudnikov našega tiska, štere so g. Horvat gostoljubno sprijali. Popoldnevi po spevanih litanijaj smo se poslovili iz Dolenec i se napotili proti Šalovcom na svoje domove. Lüdstvo se ne moglo sprijazniti z mislijov, da je nastopo konec. „Kaj takšega smo šče nikdar ne vidili!“ Tak so nam zatrjavali vsi Dolenčarje. Neki gospod je pripomno, da je to sad pravoga krščanskoga düha, ki je poživilao celo prireditv. Za to krasno prireditv se moremo v prvoy vrsti zahvaliti župnomi upraviteli g. Horvati. Hvalo smo pa dužni povedati vsem, ki so na kakšikoli način pripomogli k tak lepoj prirediti. Bog plačaj vsem za trüde!

Uredništvo.

Rešitev vgank septemberskoga snopiča.

1. Ka svetimo na Malo mešo? Na Malo mešo svetimo rojstvo Blažene Device Marije, hčeri sv. Joakima i sv. Ane.

2. Jeli so Marijo krstili po rojstvi? Marije neso krstili po rojstvi, ar te ešče ne bio novi zakon v yalanosti. Pa nje tüdi ne trbelo krstiti, ar je bila brez greha poprijeta i rojena, krst je pa zato nastavo naš Gospod Jezuš Kristuš, ka nam zbríše z düše poprijetni, ali izvрни greh, v šterom smo poprijeti i rojeni bili. Zvün Marije je vsaka düša mela na sebi poprijetni greh.

3. Jeli je Mala meša zapovedani svetek? Mala meša je ne zapovedani svetek, zato pod grehom nikoga ne veže poslušanje svete meše te den. Ar pa sv. Cerkev opravla svetešnje te den vso bogoslüzje i k tomi vabi vse vernike, je Bogi jako ljubeno delo, če posvetimo Male meše svetek. Kak se mi radijemo rojstnomi dneji svoje matere, ravnotak, se veseli Jezuš, če se spomenemo z rojstva njegove presvete Matere, ki je tüdi naša dobra nebeska mati.

Rešo je vse tri vganke jako lepo Kustec Ignac iz Dol. Bistrice. Po priliki naj pride po obečani pisemski papir.

Nove vganke.

1. Kda dobimo obečane vnoge odpüstke pri molitvi sv. Čisla?
2. Kakše dužnosti majo kotrige živoga Rožnoga Venca vsaki den?
3. Ka to pomeni: v Rožo biti?

V Družstvo „Dom sv. Frančiška“ je pristopila Krampač Aga iz D. Bistrice i obečala, da dá za dom siröt letno 5 Din.

Pošta.

Kalendar smo dali v štamp, k Vsem Svetcom de gotov, prosimo cenne širitele i naročnike, da zaostalo naročnino poberejo i nam jo kemprie dopošlejo. Cena kalendarov je v državi 8 Din., prek mej države pa 12 Din. Papir se je za več kak za poloyico podražo, zato je tiskarna podignola ceno, ar ona da papir za štamp. To vzemite vsi na znanje.

Naročniki Marijinoga Lista dobijo brezplačno kalendar, če so plačali letošnjo naročnino i če do k leti tüdi naročniki. Za letos so najmre že dobili kalendar, dva pa ne smejo sprejeti, ar bi to bila krivica.

Ki de na novo l. 1938. naročnik, ga tüdi dobi brezplačno kalendar, gda plača M. List. Vsakomi po istoj meri merimo. Ar pa znajo kalendarje zmenkati, zato si naročite pravočasno Marijin List i ga plačajte.